

UTKAST

Idrettens nasjonale tiltaksplan mot
økonomiske barrierer

20. januar 2024

1. Innledning og sammendrag

Idrettsglede for alle er norsk idretts visjon. Idretten skal være et sted å høre til. Målet med denne tiltaksplanen er at barn og unge ikke skal falle utenfor idretten på grunn av familiens økonomi. Løsningen ligger i kunnskapsbaserte tiltak og samarbeid mellom idretten og det offentlige. Planen tar utgangspunkt i at kostnadsnivået for deltakelse må holdes på et ansvarlig nivå, at det offentlige må støtte opp om anlegg og andre rammevilkår, og at vi har som mål å *alltid* finne løsninger når noen ikke har råd.

Idrettens langtidsplan, [Idretten vil! 2023-2027](#), understreker at vi skal sørge for en idrett som er inkluderende, mangfoldig og likestilt. Da må vi sikre at vi inkluderer *alle*. Idretten må sammen med myndigheter legge til rette for at barn og unge fra familier med lav inntekt kan delta på lik linje med andre. Økonomi skal ikke være en barriere for idrettsdeltakelsen.

Idretten vil at alle skal kunne delta i idrett, uavhengig av familiens økonomi, gjennom at kostnadsnivået for deltakelse holdes på et ansvarlig nivå, og ved at det offentlige støtter opp om anlegg og andre rammevilkår for at også de som ikke har råd, kan delta i idrett ([Idretten vil! 2023-2027, s. 16](#))

I tråd med forslagene som lå til grunn for idrettstingets behandling av saken i 2023, vektlegger tiltaksplanen målgruppen barn og unge. Bevissthet og tiltak for denne målgruppen bidrar til bevissthet og tiltak for alle aldersgrupper.

Idrettslag i hele landet gjør hver dag en ekstra innsats for at barn skal kunne fortsette med idrett uavhengig av familiens økonomi. De finner egne ordninger for å dekke kontingent, treningsavgift, utstyr og reisekostnader. Trenere og ledere som har møtt denne utfordringen vet at den må håndteres med varsomhet. For at barna skal fortsette med idrett, må noen i idrettslaget se utfordringen og finne løsninger før barnet allerede har sluttet. Ofte blir dette ordnet uten at det offentlige bidrar, men i mange tilfeller trenger idrettslaget ekstra hjelp fra kommunen eller andre.

De ulike idrettene er opptatt av å få flere barn og unge med. Særforbundene har i flere år jobbet særlig med å redusere økonomiske barrierer, blant annet ved å kartlegge kostnader og kostnadsdrivere i egen idrett. De geografiske forskjellene i landet gjør at ulike regioner kan ha ulike utfordringer. Idrettskretsene har lang erfaring med å følge opp dette, samtidig som de i flere år har hatt egne initiativ for å gjøre det lettere for idrettslagene å inkludere alle. Lokalt er det oftest et idrettsråd som også har samarbeid med kommunen om å gi alle barn og unge i kommunen et godt idrettstilbud.

Idretten skal være bevisst hvilke konsekvenser valg og beslutninger får for kostnaden for idrettsdeltakelse. Idretten skal gjennomføre tiltak som begrenser kostnadene for alle, og samtidig bidra til å finne gode løsninger i samarbeid med det offentlige for barn og unge i familier som har behov for det. Alle barn og unge som ønsker å delta i idrett, skal kunne gjøre det. Selv om vi begrenser kostnadene, skal vi ta vare på kvaliteten og opplevelsene som gjør at barn og unge søker til idretten.

Denne tiltaksplanen skal gjøre det lettere for alle i idretten; idrettslag, særforbund, idrettskretser, idrettsråd, og alle tillitsvalgte, trenere og foreldre/foresatte, å bidra til at økonomi ikke er en barriere for idrettsglede.

40 2. Bakgrunn og prosess

41 Idretten har alltid vært opptatt av å inkludere flere barn og unge. I det siste tiåret har dette stått helt
42 øverst på den idrettspolitiske agendaen. NIF var i 2013 med på å starte [NDFU \(Nasjonal dugnad mot](#)
43 [fattigdom og utenforskap blant barn og unge\)](#), og [idrettstinget i 2015](#) vedtok en resolusjon om å
44 “reduere økonomiske hindringer for deltakelse”. Siden har det vært en rekke resolusjoner og vedtak på
45 idrettsting, ledermøter og i idrettsstyret.

46 Idrettstinget 2023, [i sak 18.19](#), vedtok:

- 47 – *Idrettsstyret bes, på fritt grunnlag, utarbeide en nasjonal tiltaksplan mot økonomiske barrierer.*
48 *Planen skal legges frem for diskusjon på Ledermøtet i 2024, og fremmes for vedtak til*
49 *Idrettstinget i 2025.*
- 50 – *Det skal så raskt som mulig iverksettes en oppdatert kartlegging av de største kostnadsdriverne i*
51 *norsk idrett.*
- 52 – *Idrettsstyret bes å sikre at er idretten for alle, og er en arena for inkludering og forebygging av*
53 *utenforskap pga. de økonomiske barrierer.*

54
55 Våren 2024 kartla NIF kostnader og kostnadsdriverne for barne- og ungdomsidretten sammen med
56 Deloitte og åtte utvalgte særforbund i «[Kostnader og kostnadsdriverne for barne- og ungdomsidretten](#)».
57 Kartleggingen omfattet 1030 idrettslag og i underkant av 70 % av alle aktive medlemmer i alderen 6-19
58 år i idretten i Norge.

59 Funnene i rapporten baserer seg på data fra en større spørreundersøkelse til idrettslag, innspillmøter og
60 dybdeintervjuer. En tilsvarende kartlegging, «[Økonomi som barriere for idrettsdeltakelse – kostnader og](#)
61 [kostnadsdriverne i barne- og ungdomsidretten](#)» av Oslo Economics (2020), ble også benyttet i arbeidet.

62 Kartleggingen samt [et tidlig utkast til en nasjonal tiltaksplan mot økonomiske barrierer](#) ble fremlagt for
63 diskusjon under NIFs ledermøte i Ålesund 1. juni 2024.

64 Særforbund, idrettskretser og idrettsstyret har diskutert og kommet med innspill til nasjonale
65 tiltaksplanen både under det nevnte ledermøtet 1. juni 2024 og under NIFs ledersamling 14. november
66 2024.

67 Idrettsstyret har behandlet oppfølging av vedtak 18.19 *Tiltak mot økonomiske barrierer* fra idrettstinget
68 2023 jevnlig. I tillegg har administrasjonen i NIF gjennomført innspillmøter med ulike deler av
69 organisasjonen.

70 Et utkast ble sendt på høring i midten av januar 2025, med høringsfrist 28. februar 2025. Innspillene fra
71 høringen lå til grunn for idrettsstyrets innstilling til idrettstinget på møte nr. XX (2023-2025), 19. mars
72 2025.

73 Idrettens nasjonale tiltaksplan mot økonomiske barrierer er vedtatt av idrettstinget 2025.

74 [Kostnader og kostnadsdriverne i idretten](#)

75 Rapporten [“Kostnader og kostnadsdriverne for barne- og ungdomsidretten” \(2024\)](#) har en rekke funn
76 som danner grunnlag for tiltaksplanen. Videre oppgis noen nøkkelpunkter:

77 **Samlede kostnader for deltakelse for 9- og 15-åringer**

78 Det kostet mindre enn 2805 kroner å delta i idrett for halvparten av 9-åringene i utvalget. Halvparten
79 måtte ut med 2805 kroner eller mer. Gjennomsnittskostnaden ved idrettsdeltakelsen i en gren var 3658
80 kroner for 9-åringene.

81 15 åringene i utvalget måtte i gjennomsnitt ut med 9440 kroner for å være aktiv. Halvparten brukte
82 6450 kroner eller mindre, og halvparten mer enn 6450 kroner på sin aktivitet.

83 I begge aldersgrupper trakk noen idrettslag med en del høyere avgifter gjennomsnittet opp. Det var
84 variasjon i kostnadsnivået på tvers av idrettslag, ikke bare mellom de ulike grenene. Barn og unge som
85 deltok i flere grener hadde naturligvis større kostnader enn de som deltok i en.

86 **Den største kostnadsposten er utstyr**

87 For begge årsklasser viste analysen at det for de fleste barna er utstyrsutgifter som utgjør den største
88 delen av de totale utgiftene, etterfulgt av medlems- og treningskontingent. Reiseutgiftene varierte stort
89 mellom idrettslagene, ikke minst knyttet til geografi. Når de samlede utgiftene økte var det i hovedsak
90 reiseutgiftene som påvirket dette.

91 **De fleste betaler mindre enn 3000 kroner i medlemskontingent og treningsavgift til** 92 **idrettslaget**

93 Kartleggingen viste at de fleste 9- og 15-åringer i utvalget betalte under 3000 kroner i året i
94 medlemskontingent og treningsavgift i 2024. Idrettslagene oppgir at de ikke har økt nivået på avgiftene
95 de siste årene utover generell prisstigning i samfunnet.

96 **Idrettslagene opplever økte kostnader som legger press på økonomien**

97 42 prosent av idrettslagene oppgir at inntektene fra lokale sponsorer har gått ned de siste årene, og
98 halvparten av idrettslagene opplever at færre betaler treningsavgift og egenandeler.

99 Gjennomgående beskriver særforbund og idrettslag at det etter pandemien har blitt vanskeligere få folk
100 til å stille opp frivillig i driften av idrettslaget, for eksempel som trenere.

101 Særkretsene og idrettslagene beskriver at summen av disse forholdene gjør at det blir vanskeligere å
102 sikre en bærekraftig økonomi i idrettslagene uten å velte kostnadene over på medlemmene.

103 Samtidig gir både særforbund og kretser tydelig uttrykk for betydningen av å kommunisere at det ikke
104 trenger å være dyrt å delta i barneidretten. I innspillmøter og intervjuer er det vist til at deltakelse ofte
105 er langt billigere enn det gis inntrykk av, samt at idrettslagene i stor grad legger til rette for å holde
106 kostnader nede, blant annet til utstyr.

107 3. Økonomiske barrierer: Negativt for idretten, skadelig for 108 samfunnet

109 Idretten styrkes når den speiler mangfoldet i samfunnet

110 “**Idrettsglede for alle**” er norsk idretts visjon. Vi har ikke nådd dette målet før deltakelsen i idrett blant
111 barn og unge er uavhengig av familiens inntekt og økonomi. Det er ikke tilfellet i dag. Selv om mer enn ni
112 av ti barn og unge på et tidspunkt deltar i idrett ([Ungdata, 2017](#)), er det nesten dobbelt så vanlig at
113 ungdom i familier med god økonomi deltar i idrettsaktivitet sammenlignet med ungdom i familier med
114 dårlig økonomi¹. Vi vet også at ulik deltakelse knyttet til økonomi gjør det vanskeligere for idretten å
115 speile mangfoldet i det norske samfunnet når det gjelder etnisitet og landbakgrunn².

116 Idretten ønsker å få alle med. Det er et mål i seg selv å gi alle mulighet til å oppleve glede og mestring
117 gjennom idrettsaktivitet. Samtidig tjener idretten på å redusere barrierene. Idrettens styrker både seg
118 selv og samfunnet ved at idrettens medlemmer og aktive speiler sammensetningen i folket.

119 Samfunnet styrkes når ingen barn og unge stenges ute fra idretten

120 Det norske samfunnet er avhengig av fungerende felles arenaer der alle kan delta. Idretten er et slikt
121 *samfunnslim* som gjør at vi kjenner hverandre, og bryr oss om hverandre. På tvers av tro, etnisitet,
122 landbakgrunn, utdanning og økonomi. Det er særlig viktig for barn og unge å ha tilhørighet til slike
123 fellesskap. Barn og unge som *ikke* får oppleve denne tilhørigheten, har større risiko for å havne på
124 utsiden av samfunnet, både økonomisk og sosialt.

125 Noen unge mangler stabil voksenkontakt, og flere har fortalt om hvordan lederen eller treneren i
126 idrettslaget ble en slik stabil voksenperson når man trengte det. Mange unge opplever ensomhet, og
127 mangler meningsfulle fellesskap med jevnaldrende. Vi er sikre på at deltakelse i idrett, eller i annen
128 fritidsaktivitet, gjør at unge er tryggere og mindre ensomme, gir bedre fysisk og psykisk helse, og
129 reduserer risikoen for å gjøre dårlige valg i oppveksten.

130 Samfunnet bør investere i idrett og annen fritidsaktivitet. Fordi det motvirker utenforskap, kriminalitet
131 og uhelse, og fordi det gir bedre livskvalitet.

132 Et felles ansvar for idretten og det offentlige

133 Å legge til rette for at alle barn og unge som vil kan delta i idrett, herunder å redusere økonomiske
134 barrierer for deltakelse, er en prioritet både for idretten og for det offentlige.

---

¹ “blant ungdom fra familier med lav sosioøkonomisk status var det 31 prosent som deltok aktivt i organisert idrett, mens andelen var 60 prosent blant ungdom i familier med høy sosioøkonomisk status. Det var altså nesten dobbelt så vanlig at ungdom med mye ressurser deltok aktivt i et idrettslag sammenlignet med ungdom med lite ressurser.” (Jacobsen m.fl.: Sosial ulikhet i barn og unges deltakelse i organiserte fritidsaktiviteter. Senter for forskning på sivilsamfunn og frivillig sektor. Rapport 2021:1, side 35) Tall fra Ungdata 2014-2019
<https://samfunnsforskning.brage.unit.no/samfunnsforskning-xmlui/handle/11250/2728534>

² Personer med innvandringsbakgrunn er overrepresentert blant familier med dårlig økonomi. Ung i Oslo 2015 viste at en høyere andel “minoritetsgutter” enn “majoritetsgutter” var aktive i et idrettslag om man justerte for sosioøkonomisk bakgrunn. Se figur 21 og 22 på side 58-59 i Ødegård m.fl.: Idrettsdeltakelse og trening blant ungdom i Oslo. Senter for forskning på sivilsamfunn og frivillig sektor. Rapport 2016-7
<https://samfunnsforskning.brage.unit.no/samfunnsforskning-xmlui/handle/11250/2445378>

135 Dette felles ansvaret er blant annet konkretisert gjennom [Fritidserklæringen](#), der regjeringen,
136 kommunene, idretten og andre frivillige organisasjoner har forpliktet seg til å samarbeide for at alle barn
137 skal *ha mulighet til å delta jevnlig i minst én organisert fritidsaktivitet sammen med andre*.
138 Fritidserklæringen ble først signert av regjeringen Solberg i 2016, og resignert av regjeringen Støre i
139 2022. Fritidserklæringen følges opp jevnlig gjennom en samarbeidsgruppe, og har i tillegg årlige
140 erklæringsmøter der man evaluerer arbeidet og setter nye prioriteringer.

141 **Arbeidsfordeling mellom idretten og det offentlige**

142 Idrettslag i hele landet gjør hver dag en ekstra innsats for at barn skal kunne fortsette med idrett
143 uavhengig av familiens økonomi gjennom å finne ordninger for kontingent, treningsavgift, utstyr,
144 reisekostnader og andre økonomiske barrierer. Trenerne og ledere som har møtt denne utfordringen vet
145 at den må håndteres med varsomhet. For at barna skal fortsette med idrett, må noen i idrettslaget se
146 utfordringen og finne løsninger før barnet allerede har sluttet. Ofte blir dette ordnet uten at det
147 offentlige bidrar, men i mange tilfeller trenger idrettslaget ekstra hjelp fra kommunen eller andre for at
148 barnet skal kunne fortsette.

149 Dette initiativet og ansvaret som finnes i idrettslagene må ivaretas og understøttes. Den dugnaden som
150 skjer hver dag ute i idrettslagene kan ikke erstattes av offentlige vedtak. Samtidig er det behov for at det
151 offentlige bistår når idrettslaget ikke klarer å håndtere utfordringene internt.

152 Idretten og det offentlige har ulike roller, ansvar og muligheter i arbeidet for å redusere økonomiske
153 barrierer for deltakelse. Det er viktig med godt samarbeid både lokalt og nasjonalt. For å lykkes, må
154 samarbeidet ha følgende grunnlag:

155 Idretten tilbyr aktivitet, som ved behov må understøttes av det offentlige.

- 156 • Idretten tar gjennom sitt ordinære arbeid ansvar for å organisere idrettsaktivitet som er åpen
157 for alle barn og unge.
- 158 • Det offentlige må, der dette trengs, bidra med støtte til idretten slik at den også kan organisere
159 idrettsaktivitet til alle interesserte barn og unge i familier som ikke har mulighet til å bidra med
160 den egeninnsatsen (penger eller tid) som aktiviteten i utgangspunktet krever.

161 Idretten skal følge opp de som allerede er med, det offentlige må bidra til å få med de som ikke har
162 startet.

- 163 • Idretten har et ansvar for at de som allerede er med ikke føler de må slutte på grunn av
164 familiens økonomi. Alle idrettslag bør være bevisst på at barn kan slutte for å “verne” familien
165 fra en regning (kontingent/treningsavgift) de ikke har råd til å betale. Idrettslag bør ha rutiner
166 for å hindre at dette skjer. Barn i en slik situasjon bør få vite at idrettslaget har ordninger som
167 gjør at de kan fortsette med idrettsaktiviteten selv om avgiften ikke blir betalt.
- 168 • Det offentlige må i sin kontakt med familier, gjennom skole, Nav og barnevern, bidra til at barn
169 som ikke deltar i idrett eller annen fritidsaktivitet blir introdusert for muligheten til å gjøre
170 dette.
  - 171 ○ Kommunen bør ha dialog med idretten i kommunen, idrettsråd og/eller direkte med
172 idrettslag, der slikt samarbeid kan gjøre det lettere å få med barn som av ulike grunner
173 har barrierer for å delta.

174 Idretten er basert på frivillighet, det offentlige har formelt ansvar for barns beste.

- 175 • Idretten i Norge er basert på frivillighet. Det betyr at foreldre og andre frivillige gjør en ekstra
176 innsats for at egne og andres barn kan delta i idrettsaktivitet. Disse ønsker generelt å gjøre en
177 ekstra innsats for barn som trenger det, men hverken idretten eller andre kan kreve at frivillige
178 skal gjøre denne ekstrainsatsen.
- 179 • Det offentlige har som oppgave å hjelpe barn og familier som trenger det. De skal hjelpe familier
180 med dårlig råd, og de skal følge opp og bidra til barns fysiske og psykiske helse. Idretten kan
181 bidra til oppgaver det offentlige har, men det er opp til idretten selv, de frivillige, hvilke
182 oppgaver idretten bidrar med. Det offentlige kan ikke forvente at idretten skal ta over offentlig
183 ansvar eller offentlige oppgaver.
184

185 4. Begrense kostnadsnivået: Generelle rammevilkår for idretten

186 Sammenheng mellom idrettslagenes økonomi og økonomiske barrierer for barn 187 og unges deltakelse

188 Idrettslag ønsker generelt å inkludere flere barn og unge, og vil i de aller fleste situasjoner gjøre en ekstra
189 innsats for at økonomiske barrierer ikke skal hindre barns deltakelse. Dersom idrettslaget har en
190 utfordrende økonomi vil dette påvirke idrettslagets mulighet til å inkludere flere, gjennom for eksempel å
191 kunne se bort fra ubetalte trenings- og aktivitetsavgifter.

192 Utfordrende rammevilkår for idrettslagene

193 De siste årene har idrettslagene opplevd større økonomiske utfordringer. Dette er et av funnene i
194 kartleggingen Kostnader og kostnadsdrivere for barne- og ungdomsidretten (2024). Denne konkluderte
195 blant annet med at;

- 196 • *Idrettslagene opplever at kostnadene øker, samtidig som mange opplever økte utfordringer på*
197 *inntektssiden:*
- 198 ○ *Idrettslagenes kostnader knyttet til drift, reise, utstyr og anlegg har økt betydelig de*
199 *senere årene. Mange beskriver økende krav til administrasjon og drift, og at dette er*
200 *ressurskrevende.*
  - 201 ○ *Halvparten av idrettslagene i undersøkelsen opplever at færre betaler medlems- og*
202 *treningsavgifter enn tidligere.*
  - 203 ○ *Fire av ti idrettslag oppgir at det er vanskeligere å få tak i sponsorer enn tidligere.*
  - 204 ○ *Det er vanskeligere å få foreldre til å stille opp som frivillige og på dugnad enn tidligere.*
- 205 • *Idrettslagene gir uttrykk for at de jobber aktivt for å unngå at økte kostnader veltes over på*
206 *medlemmene, men at dette er stadig mer krevende.*
- 207 • *Innenfor alle grenene oppleves økte driftskostnader som den viktigste årsaken til økte kostnader*
208 *for idrettslagene. For øvrig er det noe variasjon mellom de ulike grenene både når det gjelder*
209 *kostnadsnivå og kostnadsdrivere.*

(Deloitte, 2024, s. 4)

211 Samtidig har idrettslagene gjort en stor innsats for at økte kostnader ikke skal føre til at det blir dyrere
212 for barn og unge:

- 213 • *Det store flertallet av respondenter oppgir at samlet nivå på medlemskontingent og*
214 *treningsavgift for 9- og 15-åringer er under 3000 kroner i året. Halvparten av idrettslagene har*
215 *medlemskontingent og treningsavgift på under 1000 kroner i året for 9-åringer.*
- 216 • *Det har vært en økning i medlems- og treningsavgifter siden 2019. Denne økningen tilsvarer den*
217 *generelle prisstigningen i perioden på ca. 20 prosent. Analysen gir derfor ikke grunnlag for å si at*
218 *det har vært vesentlige endringer i nivåene på medlems- og treningskontingenter utover generell*
219 *prisstigning.*

(Deloitte, 2024, s. 4)

221 **Faktorer som påvirker organisasjoners evne til å inkludere flere barn og unge**

222 Organisasjonenes kapasitet er en kritisk faktor for å gi alle barn og unge mulighet til deltakelse i
223 fritidsaktiviteter. Offentlige tiltak og virkemidler som bidrar til å styrke organisasjonenes kapasitet er
224 sentrale for å inkludere flere barn og unge i fritidsaktiviteter.

225
226 Idretten og andre frivillige organisasjoner har felles pekt på *lokaler (idrettsanlegg), god og forutsigbar*
227 *økonomi og forenklinger* som avgjørende for å kunne inkludere flere barn og unge i fritidsaktiviteter.³

228 Lokaler: Organisasjoners mulighet til å organisere fritidsaktiviteter er i stor grad begrenset av
229 tilgjengelige lokaler. Dette kan være idrettsanlegg, øvingslokaler eller andre møteplasser.

230 God og forutsigbar økonomi som understøtter den frivillige innsatsen: Aktiviteter i organisasjonene er i
231 hovedsak basert på frivillig innsats. For å legge til rette for frivilligheten er det avgjørende at det ligger
232 stabile strukturer til grunn som gir gode rammer for den frivillige innsatsen. Driftsstøtte og andre
233 tilskudd til frivillige organisasjoner er ofte avgjørende for å kunne tilby inkluderende fritidsaktiviteter for
234 alle barn og unge.

235 Forenklinger: Det blir mer fritidsaktivitet for flere, når det er enklere for lokale organisasjonsledd å starte
236 og drive aktiviteten. Dette gjelder i dag særlig digitale løsninger som reduserer tidsbruk og gjør
237 hverdagen enklere. I samarbeidet om oppfølging av Fritidserklæringen er det blant annet behov for
238 enkle og gode digitale løsninger for ordninger som dekker kostnader for enkeltbarn.

239 **Det er ikke bærekraftig med gratis idrettsaktivitet**

240 Det er kostnader knyttet til driften av idrettsaktiviteter. Disse kostnadene må dekkes, av utøver/foreldre,
241 eller fra eksterne som sponsorer eller støtte fra det offentlige. De fleste utøvere/foreldre kan dekke de
242 moderate kostnadene som er knyttet til idrettsaktiviteten. Idretten mener det må finnes egne løsninger
243 for de som ikke har råd til å betale. Det er ikke en god løsning å gjøre all aktivitet gratis eller nesten
244 gratis. Dette vil være avhengig av ekstraordinær offentlig eller privat støtte, og dersom denne støtten
245 faller bort vil ikke aktiviteten kunne tilbys. Dette er ikke bærekraftig.

246 Noe annet er at idrettslag som del av sin aktivitet inkluderer lavterskeltilbud som er gratis, for eksempel
247 "åpen hall" eller lignende ordninger. Slike tilbud er imidlertid ikke noe som kan avløse den ordinære
248 trenings- og konkurranseaktiviteten.

---

³ hentet fra: Nasjonal dugnad mot fattigdom og utenforskap blant barn og unge (NDFU): Innspill fra NDFU til Bufdir (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet) om utredning med utgangspunkt i erfaringer fra Fritidskortet (13. oktober 2023)

249 5. Begrense kostnadsnivået: Prioriterte områder

250 Mange idrettslag er bevisste tematikken økonomi som barriere og finner løsninger lokalt for de barn og
251 ungdom som har behov for det, flere idrettsråd og idrettskretser har opprettet egne
252 tilskuddsordninger/fond for å inkludere flere, og mange særforbund har iverksatt tiltak rundt egne
253 konkurranser, lisenser/gebyrer og utstyr for å hindre at økonomi blir en barriere for deltakelse i deres
254 idretter.

255 Idretten skal være bevisst hvilke konsekvenser valg og beslutninger får for kostnaden for
256 idrettsdeltakelse. Idretten skal gjennomføre tiltak som reduserer kostnadene for alle, og samtidig bidra til
257 å finne gode løsninger i samarbeid med det offentlige for barn og unge i familier som har behov for det.
258 Alle barn og unge som ønsker å delta i idrett, skal kunne gjøre det.

259 Idretten blir jevnlig utfordret på kostnadsnivå. Når organisasjonsledd med forholdsmessig høye
260 kostnader i barne- og ungdomsidretten utfordres, bidrar dette til økt bevissthet om temaet både hos de
261 som blir utfordret og i idretten generelt. Samtidig kan vi ikke ta bort kostnadene til alt som er gøy ved å
262 delta i idretten. Det er ikke et alternativ å ta bort alle turneringer, cuper og serier, nettopp fordi dette er
263 grunnen til at mange barn og ungdom opplever idrettsglede og fortsetter i idretten. Reiser gir gode
264 idrettsminner for livet, og akkurat derfor må vi sørge for at økonomi ikke tar fra noen av barna disse
265 opplevelsene.

266 Noen idretter krever mer utstyr enn andre for å kunne delta. Dette er en del av idrettens egenart, og
267 kan ikke bare endres. Men det kan kombineres med å nøkternhet, og foreldre kan gis modererende råd
268 for innkjøp av utstyr til sine aktive barn og unge.

269 Idretten er i dag bevisst økonomi som barriere, men vi kan bli bedre, og det skal blant annet skje
270 gjennom å følge opp denne tiltaksplanen. Idretten vil bidra innenfor de områdene vi kan gjøre noe med,
271 og samtidig utfordre det offentlige til et større samarbeid for å gi flere muligheten til å oppleve
272 idrettsglede.

273 Et av de viktigste tiltakene er stabile og forutsigbare rammevilkår for idretten. Det er avgjørende at
274 støtteordninger er ubyråkratiske og at det ikke er for store krav til søknad og rapportering for idrettens
275 organisasjonsledd. Støtte til drift bidrar til basisaktivitet, mens prosjektbasert støtte kan undergrave
276 stabiliteten og dermed aktiviteten, gode intensjoner til tross.

277 Den nasjonale tiltaksplanen mot økonomiske barrierer definerer fem prioriterte innsatsområder med
278 tilhørende tiltak for å få ned kostnadsnivået. I tillegg er det egne tiltak for situasjoner der kostnaden
279 fortsatt er for høy for noen, og det må finnes gode løsninger på dette.

280 Anlegg

281 Tilgang til anlegg er en helt nødvendig forutsetning for å realisere visjonen «idrettsglede for alle».
282 Samtidig medfører ofte bygging av, og tilgang til, anlegg en kostnad for medlemmer.

283 Idretten har gjennom flere år jobbet for at kostnaden for bruk av anlegg skal reduseres. Vi er ikke i mål.
284 Mange kommuner har vedtatt å gi gratis trening til barn og ungdom i offentlig eide anlegg. Noen få
285 kommuner har innført gratis bruk av anlegg til medlemmer i alle aldre. Flere steder må også idrettslag
286 leie seg inn på det private markedet for å kunne tilby aktivitet for sine medlemmer fordi
287 anleggsdekningen ikke er god nok.

288 Over 13 000 anlegg driftes av idrettslag. Dette omfatter cirka 40 prosent av alle anlegg, hvis
289 klubbhus/aktivitetshus inkluderes. For å drifte og nedbetale store byggelån for anleggene, er
290 idrettslagene ofte avhengig av inntekter, som igjen medfører en kostnad for medlemmene som bruker
291 anlegget. Det vanligste er at denne kostnaden dekkes gjennom treningsavgifter. Noen få kommuner har
292 innført driftsstøtte til idrettslagseide anlegg, som bidrar til å redusere treningsavgifter, og dermed ivareta
293 prinsippet om at det skal være gratis trening i alle anlegg.

294 Idrettsanlegg har blitt betydelig dyrere å bygge, samtidig som bidraget fra spillemidlene har vært uendret
295 i mange år. Ifølge [SSBs Byggekostnads kalkulator](#) har byggekostnadene steget rundt 30 prosent siden
296 2018, mens spillemiddelsatsene for de ulike anleggstypene stort sett er uendret i samme tidsrom.
297 Spillemidlene dekker i gjennomsnitt under 18 prosent av anleggskostnaden, som betyr at
298 anleggsbyggere må skaffe mer midler andre steder/økt lånefinansiering. Desto dyrere anleggene er å
299 realisere, desto dyrere blir de å drifte, og desto høyere kan potensielt treningsavgiftene bli. Idretten
300 mener spillemiddelsatsene må dekke minimum 25 prosent av normal anleggskostnad for de forskjellige
301 anleggstypene.

302 Etterslepet, det vil si ventetiden fra anleggsbygger får en godkjent spillemiddelsøknad til pengene er
303 utbetalt, gjør også at anleggene blir dyrere å realisere. Dersom et idrettslag må vente 2-3 år på å få
304 utbetalt spillemidlene, medfører dette en kostbar mellomfinansiering med høye renter.

305 Anleggsbyggere som skal utvikle eller oppgradere anleggene med klima- og miljøtiltak, kan få en økt
306 kostnad ved å ta dette valget. Statens etablerte virkemiddelapparat dekker i dag en for liten del av den
307 økte investeringskostnaden for å ta bærekraftige gode valg ved bygging eller rehabilitering av anlegg.
308 Dette må i stedet dekkes inn av anleggsbygger selv, og kan øke medlemskontingent og treningsavgift i
309 idrettslagene som skal benytte anlegget.

310 Reisevei til anlegg påvirker kostnadsnivået for medlemmene. Et anlegg som ligger langt unna medfører
311 økte reisekostnader. Dette skjer både i by- og distriktskommuner. Ventelister i geografisk nære anlegg
312 kan medføre at medlemmer må reise til et annet anlegg lengre unna for å få drive med samme aktivitet.
313 Reisekostnadene som omtales i neste delkapittel blir påvirket av dette.

314 Bygging og finansiering av anlegg har store konsekvenser for idrettsaktiviteten – og kostnaden for det
315 enkelte medlem. Idretten trenger store investeringer fra det offentlige i fremtiden for å fortsatt sikre
316 idrettsaktivitet og idrettsglede.

- Idretten mener at det offentlige skal legge til rette for at alle medlemmer har gratis tilgang til offentlige idrettsanlegg som har mottatt spillemidler.
- Idretten mener at det offentlige skal legge til rette for at skoler og andre offentlige bygg åpnes opp og koordineres bedre slik at de kan benyttes til idrettslagenes aktivitet og konkurranse.
- Idretten mener at det offentlige skal tilby driftsstøtte til idrettslagseide anlegg.
- Idretten mener at det offentlige skal tilby støtte til idrettslag som må leie seg inn i private eller kommersielle anlegg for å drive sin aktivitet.
- Idretten mener at det offentlige skal tilby forskuttering av spillemidler til idrettslagseide anlegg.
- Idretten mener at det offentlige skal gjøre det enklere å søke, og øke støtten, fra statens etablerte virkemiddelapparat knyttet til klima- og miljøtiltak ved bygging/rehabilitering av anlegg.

317

318 Reise

319 Idretten skal være attraktiv for medlemmene våre både nå og i fremtiden. Idretten skal fremme ansvarlig
320 ressursbruk og ivareta bærekraft i våre aktiviteter slik at alle kan delta, og slik at påvirkningen på natur
321 og klima reduseres.

322 Idretten kan selv gjennomføre flere tiltak for å redusere både kostander og påvirkning på natur og klima
323 ved å være bevisst på omfanget av reiser og overnattinger.

324 Et konkret tiltak som reduserer kostnader, er bedre tilrettelegging og tilgjengeliggjøring av offentlige
325 bygg til overnatting i forbindelse med turneringer og annen idrettsaktivitet.

326 Særforbund og deres tilhørende kretser/regioner og idrettslag har hovedansvar for idrettsaktiviteten, og
327 har derfor et særlig ansvar for å planlegge og organisere aktiviteter, konkurranser og serier slik at
328 omfanget av reiser og overnatting begrenses i barne- og ungdomsidretten. De kan gjennomføre flest
329 mulig aktiviteter og konkurranser lokalt og regionalt, og redusere omfanget av nasjonale aktiviteter og
330 konkurranser som ofte krever lengre reise og overnattinger. Dette gjelder særlig i ungdomsidretten (13-
331 19 år) der det er naturlig at reisekostnader og reiselengde øker – fordi aktivitetsomfanget øker.

332 Noen deler av landet har særlige utfordringer knyttet til reise. Særlig for de tre nordligste fylkene
333 innebærer reise til konkurranse store kostnader. Det er viktig å motvirke at reisekostnader fører til at
334 barn og unge i noen deler av landet ikke får samme mulighet til å delta i idrett som andre.

335 Å gjennomføre flere aktivitets- og konkurransetilbud lokalt og regionalt i flere grener, å benytte digitale
336 hjelpemidler i større grad og å gjennomføre flere konkurranser i løpet av en helg/en dag blir viktige tiltak
337 i idretten fremover.

338 Idretten har organisert og gjennomført samkjøring i alle år. Det skal vi fortsette med. Kollektiv transport
339 bør benyttes ved reise til en aktivitet eller konkurranse dersom det er mulig.

- Idretten, særlig særforbund og deres tilhørende kretser/regioner og idrettslag, har ansvar for å planlegge og organisere konkurranser og spill-/seriemodeller slik at omfang av reise og overnatting begrenses i barne- og ungdomsidretten.
- Idretten, særlig krets/region og idrettslag, skal legge til rette for mest mulig samkjøring eller bruk av kollektiv transport til aktivitet og konkurranse.
- Idretten mener at det offentlige skal legge til rette for at skoler med tilhørende kantine/skolekjøkken og andre offentlige bygg åpnes opp og koordineres bedre slik at disse kan benyttes til overnatting.
- Idretten, gjerne i samarbeid med det offentlige, bør etablere ordninger som motvirker at store reisekostnader hindrer barn og unge fra noen deler av landet å delta i konkurranser og annen idrettsaktivitet.

340

341 Utstyr

342 Som ved reise har idretten et særlig ansvar for å være bevisst og bidra til å redusere påvirkningen på
343 natur og klima også når det gjelder innkjøp av utstyr.

344 Idretten gjennomfører i dag en rekke tiltak for å ta vare på utstyr og bekledning som benyttes ved
345 idrettsaktivitet. Mange idrettslag har etablert gjenbruksboder/byttekroker, krever draktinnbytte ved
346 sesongslutt/-start for alle årskull og unngår å trykke spillernes navn og sponsorer på drakter og
347 treningsdresser for at disse kan gå i arv. Særforbund tilbyr utlån av utstyr som er kostbart å kjøpe inn og
348 utstyrs pakker til både nybegynnere og de mer erfarne. Utstyr vedlikeholdes og lappes sammen ved
349 behov for å gi utstyret et lengre liv. Alt dette skal idretten aktivt fortsette med og være stolte av.

350 Idretten trenger en større forståelse blant foreldre og utøvere for hvilket utstyr som er nødvendig i den
351 enkelte idrett og gren. Et barn eller en ungdom trenger ikke seks par ski for å ha det gøy eller bli god på
352 ski. Idretten, med særforbundene i spissen, ønsker å etablere god og standardisert informasjon om hva
353 som behøves av utstyr i hver gren i barne- og ungdomsidretten og hva dette bør koste. Denne
354 informasjonen må deles aktivt for å øke forståelsen for hvilket utstyr som er helt nødvendig for å delta,
355 og for å bevisstgjøre hvordan alle kan være med på å senke både kostnad, statusjag og påvirkningen på
356 natur og klima ved å kjøpe mindre nytt utstyr.

357 Utlånsordninger, gjennom for eksempel [BUA](#), bidrar til lavere terskel for å prøve ut ulike idretter.
358 Samtidig er utlånsordninger for kortere tid ikke en god løsning for de som skal drive med idretten et helt
359 semester/kalenderår.

- Særforbund har ansvar for å utarbeide god og standardisert informasjon om hva som er nødvendig utstyr i hver gren i barne- og ungdomsidretten, og hva dette bør koste.
- Idretten har ansvar for å tilby utstyrspakker og arrangere gjenbruks- og bytteordninger.
- Idretten mener at det offentlige skal bidra til at det er tilgjengelige utlånsordninger i alle kommuner, samtidig som det må finnes midler til å dekke kostnader til utstyr for de som har behov for dette.

360

361 Lisens og forsikring

362 Alle barn som er medlem av idrettslag tilsluttet Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske
363 komité (NIF) eller som deltar i organisert aktivitet i idrettslagets regi er i dag forsikret gjennom
364 [Barneidrettsforsikringen](#). Forsikringen omfatter barn til den dato de fyller 13 år og forvaltes av NIF. Når et
365 barn fyller 13 år er hen ikke lenger omfattet av barneidrettsforsikringen, og må i de aller fleste
366 særforbund løse en lisens for den enkelte idrett for å kunne trene og konkurrere. I noen særforbund
367 består denne lisensen kun av forsikring, mens i andre særforbund er kostnader til forsikring en del av
368 lisensen.

369 Det er viktig at de som betaler lisens vet hva lisensen går til, og hvor stor del av den som er kostnader til
370 forsikring. Ungdom som er aktive i flere idretter/grener betaler i dag ofte lisens per gren.

371 Både Barneidrettsforsikringen og de fleste lisenser for ungdom gjennom særforbundene har økt
372 betydelig de siste par årene, og er forventet å øke betydelig også i årene som kommer. Økt antall
373 registrerte skader og flere forsikringsutbetalinger de siste årene har blant annet bidratt til denne
374 økningen. Lisensen kan være en barriere for deltakelse for ungdom og deres familier.

375 NIF og flere særforbund har tatt opp manglende offentlig helsetilbud for idrettsrelaterte skader med
376 staten. Det er en generell opplevelse av at det for utøvere i ungdomsidretten er så lang ventetid i det
377 offentlige helsevesenet at det er nødvendig med en egen forsikring som gir mulighet til raskere
378 behandling utenfor det offentlige helsevesenet. Idretten er bekymret for at ungdom faller fra dersom de
379 må stå på sidelinjen i lange perioder i påvente av utredning og behandling. Dette er et stort dilemma for
380 idretten.

- Særforbund har ansvar for å gi tydelig og god informasjon om hva som inngår i eventuelle lisenser for medlemmer.
- Idretten mener at offentlige helsetjenester i utgangspunktet skal ivareta helsetjenester for barn og unge, med så liten ventetid at det ikke ødelegger for idrettsdeltakelsen.

381

382 Kompetanse og krav

383 Idrettslag opplever økte krav til kompetanse i mange av oppgavene de skal løse i sin hverdag. Både fra
384 idretten selv, fra foreldre, fra utøvere og fra det offentlige.

385 Idrettens tilbud skal være godt og attraktivt. Treningshverdagen skal ivareta tilhørighet, trygghet,
386 mestring, utvikling og medbestemmelse. Samtidig som vi arbeider for å holde kostnadene nede må vi
387 anerkjenne at et godt idrettstilbud også har kostnader.

388 Administrativt ansatte i idrettslagene kan bidra til å koordinere og øke frivillig innsats, samtidig som det
389 kan føre til økte kostnader for den enkelte utøver. Å ansette eller honorere en eller flere kvalifiserte
390 trenere i idrettslaget kan føre til at flere barn og unge blir utfordret på sitt nivå og opplever mestring og
391 idrettsglede, samtidig som utviklingen kan bidra til å etablere en standard om at en betalt trener er det
392 eneste som er godt nok. Idretten trenger også mamma- og pappatrenerne. Funnene fra [Oslo Economics](#)
393 (2020) indikerte at idrettslagene i større grad benytter betalt arbeidskraft nå enn tidligere. Rapporten
394 konkluderte med at idrettslag med betalte trenere og administrative ansatte i gjennomsnitt har høyere
395 samlet medlemskontingent og treningsavgift enn de som baserte seg på frivillig innsats.

396 Idrettslag har mange oppgaver som krever både kompetanse og tid, og det er ofte krevende å finne
397 frivillige ressurser til å gjennomføre oppgavene. Idretten har fått større utordringer med dette etter
398 koronapandemien. Samtidig må idretten være bevisst at antall ansatte påvirker kostnaden for
399 medlemmene i idrettslaget. Det bør kontinuerlig vurderes om en ny ansettelse vil bidra til å drive frem et
400 større behov for ansatte, eller om den vil bidra til å øke den frivillige innsatsen og slik redusere fremtidig
401 behov for nye ansettelser. Idretten har et stort ansvar for hvilke konsekvenser valg og beslutninger får for
402 totalkostnaden for idrettsdeltakelse.

403 Idrettslag bør jevnlig gjennomføre forventningsavklaringer med foreldre rundt behov for deres innsats i
404 idrettslaget og kvalitet på tilbudet for idrettslagets medlemmer for å unngå ufornuftige krav til utvikling
405 og kvalitet. Dette kan bidra til økt forståelse for idrettslagets valg og beslutninger, og bevissthet om at
406 frivillig innsats fra foreldre bidrar til å senke kostnader for alle.

- Idretten mener at det offentlige skal bidra med bærekraftige og langsiktige generelle rammevilkår og støtteordninger for idretten. Det er avgjørende at støtteordningene er ubyråkratiske.
- Idretten har ansvar for å være bevisst hvilke konsekvenser valg og beslutninger får for kostnaden for idrettsdeltakelse.
- Idretten har ansvar for å tydeliggjøre hvor viktig foreldres frivillige innsats er for å holde kostnadene nede, og sikre at denne innsatsen anerkjennes og kommuniseres tydelig.
- Idretten har ansvar for at medlemsinntekter fra barne- og ungdomsidretten skal finansiere eget tilbud i idrettslagene, ikke til toppidrettssatsing/voksenidrett.

407

408 6. Gode løsninger når kostnaden fortsatt er en barriere

409 Begrense kostnadene generelt, og ha gode løsninger for de som likevel ikke kan 410 betale

411 Idrettens arbeid mot økonomiske barrierer for deltakelse har det siste tiåret hatt to hovedspor. På den
412 ene siden skal vi begrense kostnadene knyttet til idrettsaktiviteten, noe som fører til at færre opplever
413 økonomi som barriere for deltakelse. På den andre siden må vi ha egne ordninger som fungerer, enkelt
414 og ubyråkratisk, når en familie ikke har råd til å dekke kostnadene.

415 Samarbeid med det offentlige

416 Rundt om i landet er det mange ulike måter å løse dette på. Det viktigste er ikke *hvordan* det blir løst,
417 men *at det blir løst* og at barn og unge får oppleve idrettsglede.

418 Dersom det bare er noen få i idrettslaget som ikke kan dekke kostnadene, vil det vanligvis være mulig å
419 ordne dette internt i idrettslaget. Dette blir gjort hver dag rundt om i landet. Dersom det gjelder mange,
420 vil imidlertid ikke idrettslaget ha mulighet til å ta dette ansvaret alene. Da trengs det et samarbeid med
421 det offentlige. Det er et offentlig ansvar å bidra til at barn og unge har en god oppvekst, og dette
422 inkluderer deltakelse i fritidsaktivitet. Gjennom *Fritidserklæringen* har stat og kommune forpliktet seg til
423 å samarbeide med idretten om å finne løsninger.

424 Barn i familier som mottar økonomisk sosialhjelp

425 Ifølge sosialtjenesteloven, og rundskriv til denne, skal Nav aktivt bidra til at barn i familier som mottar
426 økonomisk sosialhjelp kan delta i idrett eller andre fritidsaktiviteter. Det er dessverre grunn til å tro at
427 dette i varierende grad blir fulgt opp, og at disse barna, på tross av at familien er i kontakt med det
428 offentlige gjennom Nav, i mye mindre grad enn andre barn deltar i idrett og annen fritidsaktivitet

429 Idretten mener Nav må følge opp dette ansvaret bedre. Det må finnes rutiner, data og indikatorer som
430 sikrer at Nav bidrar tilstrekkelig for å hjelpe disse barna inn i fritidsaktivitet. Idretten ønsker å
431 samarbeide med Nav om dette, nasjonalt og lokalt.

432 Etter sosialtjenesteloven skal Nav dekke kostnader til fritidsaktivitet for barn i familier som mottar
433 økonomisk sosialhjelp (jf. 4.18.2.39 i [rundskriv til sosialtjenesteloven](#)). Dette fordrer system som gjør det
434 enkelt for både Nav, familier og idrettslag når slike kostnader skal dekkes.

435 Idretten ser at enkle grep kan bidra til at Nav bedre ivaretar disse barna.

436 Lokale fritidskasser, eller andre ordninger for å dekke kostnader for enkeltbarn

437 Blant annet på bakgrunn av [Fjørtoft-utvalgets rapport](#) i 2016, som anbefalte *at det stilles offentlige*
438 *ressurser tilgjengelig for idrettslag som ønsker å få med alle barn som ønsker å delta i organisert*
439 *idrettsaktivitet – uavhengig av familiens økonomiske situasjon*,⁴ har staten etablert støtteordning til
440 lokale fritidskasser på kommunalt nivå. En [evaluering](#) viste i 2024 at ordningen fungerer godt, at det har
441 blitt etablert rundt 138 lokale fritidskasser gjennom ordningen, og at mellom femten tusen og tjue tusen
442 barn og unge har mottatt støtte til fritidsaktiviteter fra fritidskassene.

443 Ordningen følger opp idrettens mangeårige arbeid for at det skal finnes penger på kommunalt nivå til
444 enkle og ubyråkratiske løsninger i tilfeller der familier av ulike grunner ikke betaler kontingent, trenings-
445 /aktivitetsavgift eller andre kostnader for barn/unge, og der idrettslaget ikke selv kan dekke denne
446 kostnaden.

---

⁴ Statlig idrettspolitik inn i en ny tid. Rapport fra Strategiutvalget for idrett. Avlevert 8. juni 2016 til Kulturdepartementet. www.regjeringen.no/no/dokumenter/rapport-statlig-idrettspolitik-inn-i-en-ny-tid/id2503382/ Utvalget ble omtalt som "Fjørtoft-utvalget" etter utvalgets leder Jan Åge Fjørtoft. (Sitert tekst er fra utvalgets anbefalinger på side 54. Mer om temaet på side 52-53 i rapporten)

- Idretten mener at alle Nav-kontor skal benytte verktøy for kartlegging av barn og unges behov (jf. 4.17.1 i rundskriv til sosialtjenesteloven) som sikrer at deltakelse i fritidsaktivitet er en del av kartleggingen, og at dette blir fulgt opp aktivt av Nav der barnet ikke deltar jevnlig i minst én organisert fritidsaktivitet sammen med andre barn.
- Idretten mener at alle kommuner skal ha tall på andelen av barn i familier som mottar økonomisk sosialhjelp som deltar i fritidsaktivitet, og dette blir brukt som indikator for oppfølging av Fritidserklæringen.
- Idretten mener at det må etableres løsninger som gjør det enkelt for Nav å dekke kontingent, trenings-/aktivitetsavgift og andre kostnader for barn i familier som mottar økonomisk sosialhjelp. Dette inkluderer at Nav-kontor kan overføre midler direkte til idrettslaget. Barnas personvern skal alltid ivaretas.
- Idretten mener at ordninger som lokal fritidskasse skal være tilgjengelig i alle kommuner, og det må sikres at det er tilstrekkelig midler satt av til slike ordninger.

447

448

449 *[Her vil det kunne være aktuelt å legge til flere tema, ut fra tilbakemeldinger under høringen, og*
450 *i lys av det pågående politiske arbeidet med teamet].*